

niz jeno je jene nusne Rošwucžowanje, wo-
boje sa Sslabych a Sslynych, sa Nerošom-
nych a Wucženych, dokelž nas schitko, schtož
šoboznoszi nusne je, do Wolje dosz wuczi,
a nidy wuwuknene bycz nemože. Ale wono
je tejj ta pomozna Wjez, psches kotruž Boh
na naschich Wutrobach džjela, a Wjeru a
šwjateho Ducha nam dacz ze, kajž šwjaty
Bawol praji: **Ta Wjera pschindže ste-
ho Sslyščenja Božeho Ssłowa.**
Rom. 10. Ton Plod pak šo wjezje nama-
facž budže, dyž jeno šwjernje pytamy, hacž
runje šwoprjetka ta Wutroba jara šymna a
ljenja ktemu je, tola pak, jeli šo we Wuzi-
wanju tehošameho dale sawostanesch, da
beš Wuzitka nebudže, ale wono pschimedže
tych Nerošomnych a Sabludženych šašo, a
poljepschuje jich, pošylni tych Sslabych, a
srjeje a roššwjeczi napošletk tu Wutrobu tak,
šo Krystus we tym Pišmi budže ljepe srose-
meny a pošnaty.

A dy by žadyn drubi Wuzitk pschi Božim
Ssłowi nebył, dyrbjalo nas hižom to nu-
czicž, šo bychmy jo radzi wuziwali, dokelž my
žobu temu Knešej Krystušej šo wthym spo-
dobamy, a štym jemu jenu lubu Božu Ssłuž-
bu činimy, a wjemy, šo won sawjernje te-
dom daloko wot nas preječ neje, kajž won
šam šlubit je a praji Matth. 18: Dže jž
dwaj aby tšjo sromadženi šu, we mo-
jim Meni, tam šym ja šredža beš-
nimi. Snim pak tejj šu czi lubi Žandželjo
wokoto tebe, a maju šwoj Poscht a Wešelje
na tym, dyž Bože Ssłowo wuziwasch; ton
Gžert pak napschecziwo temu budže šabnaty,
a dyrbi wotštupicž, kajž won wot Krystuša
dyrbesche preječ hieč, jako jemu šBožim Ssło-
wom napschecziwo stejesch. Wot teho tejj
lasujemy Herempel jeneho stareho Wotza we
Puzini, kiž wošebne Widženja a Sjewenja
wot Boha mjeješche, dyž won beš mtodym
Judom bje, kiž schelke šwoje Rycze beš šo-
bu mjeješche. Taj, ton widzišche, dyž woni

wot Pišma a bojskich Wjezow ryczachu, šo
rjani Młodženzy šo knim štowarschichu, a
lubošnje a wešelje šo na nich šmiejachu;
šašo pak, dyž uablasne a snile Rycze ble-
džacha, šo czišami rostlobeni a šrudni šo
wot nich šu wrocžili, a neschwarne čor-
ne Stanzy šu pschischle, a šo beš nimi
šu walale.

Tak wele nech je prajene wot tych najwošeb-
nišchich Schtukow teje Historije našcheho
Szenja. Wošche tych pak tejj hiščeže mamy
we nim tu najwošebnišchu Schtuku teho
Prjedowanja Krystušoweho, kotrež won ty-
maj Wucžomnikomaj je džeržat šPišma, a
šneho je wobšwjetsit, šo Krystus dyrbjal čer-
picž a tak ššwojej Krašnoszi šajndž. Wot
kotrehož Prjedowanja ton Szenik tak praji:
A počina wšchi wot Mojsaša a wot
šchjeh Prophetow wukładowasche
jimaj, schtož wewšchjem Pišmi wot
neho rycžane bje.

Šo derje je beš Žwybela jene jara rjane a
krašne Prjedowanje bylo, a nebudže tu loch-
žy nihto, kiž by rad wedžicž nechał, kajke
Pišmo da ton Kneš je wukładował, we ko-
trymž wot neho rycžane je, a psches kotrež
woni tak šahoreni, pošylneni a dowedženi
šu byli? Dokelž my tola tak malo, a, kajž
šo jenemu šprjeneho šda, žylje nicžo we Mojsa-
šaju nenamkamy, schtož by wot teho rycžalo,
jako won praji: Šo dyrbesche čerpicž,
a na tšeczi Džen horjestanycž wot
Morwyh, a dacz prjedowacz wšwo-
jim Meni Pokutu a Wodacžje tych
Rječow. Pschetož czi Židzi šu tedy a hi-
žom dawno predy Mojsaša tejj mjeli, a la-
šuja hiščeže dženišnišchi Džen we nim do Wo-
lje dosz; a tola neššu šo nidy tajšeje wulkeje
džiwneje Wjezy doladali.

Alle na to wotmolwi ton Szenik, a po-
kaže nam tajku Ursachn: Šo jesu Wutroba